



בית משפט השלום בקריות

ת"א 31982-05-14 גבריאלוב(קטין) ואח' נ' עירית עכו ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט ד"ר שלמה מיכאל ארדמן

התובע פלוני (קטין)

נגד

הנתבעת עירית עכו

נגד

צדדי ג' 1. גבריאלוב לוסי
2. גבריאלוב סימון

1

פסק דין

2

3 בפני תביעה לפיצויים בגין נזק גוף, בגין פגיעתו של התובע, קטין יליד שנת 2008, בעת נפילה ממתקן
4 טיפוס חבלים בגן שעשועים עירוני.

5

6

א. רקע כללי וטענות הצדדים:

7

8 1. התובע טוען, כי ביום 27.5.13, בעת שהגיע עם סבתו לגן השעשועים בשכונת בורלא בעכו, טיפס
9 על מתקן טיפוס חבלים, ובעת הטיפוס מעד ונפל ממנו על קורת עץ (מעין ספסל), שהיתה צמודה
10 במאוזן למתקן הטיפוס. כתוצאה מהפגיעה בקורה, נגרמו לתובע שברים באמת יד ימין. התובע
11 טוען כי על הנתבעת לפצותו בגין נזקי הגוף שנגרמו לו בתאונה, נוכח היות מתקן המשחקים,
12 מתקן שאינו בטיחותי ומסוכן.

13

14 2. הנתבעת, לעומת זאת, מכחישה את עצם קיום האירוע, ובכל מקרה טוענת, כי מתקני השעשועים
15 במגרש המשחקים, הינם בעלי תו תקן, ונבדקים באופן סדיר, הן חודשית והן שנתית, ונמצאו
16 תקינים. להוכחת טענתה זו, מצרפת הנתבעת דוחות של חברת איזוטופ בע"מ ושל חב' שעשועים
17 וספורט בע"מ אשר בדקו לטענתה את תקינות מתקני המשחקים בגן השעשועים. לפיכך טוענת
18 הנתבעת, כי ככל והתובע נפגע כטענתו, היה זה בשל רשלנותו הבלעדית, לרבות בשל אי השגחת
19 הוריו עליו בגן השעשועים.



בית משפט השלום בקריות

ת"א 31982-05-14 גבריאלוב(קטין) ואח' נ' עירית עכו ואח'

תיק חיצוני:

3. לפיכך גם הגישה הנתבעת הודעת צד שלישי כנגד הוריו של התובע, בטענה שלא השגחו כראוי על בנם. ההורים טוענים בכתב הגנתם להודעה לצד שלישי, כי השגחו על ילדם באמצעות הסבתא באופן סביר וסמכו על הנתבעת כמי שהציבה את מתקני המשחקים והתירה את השימוש בהם.
4. מומחה רפואי שמונה על ידי בית המשפט – פרופ' דורון נורמן, קבע בחוות דעתו, כי כתוצאה מהתאונה נותרה לתובע נכות צמיתה בשיעור 5 אחוז, בגין צלקות שנוותרו מהתאונה בלבד. המומחה מציין כי לא נותרה לתובע כל מגבלה בתנועות עקב התאונה. המומחה מוסיף כי נגרמה לתובע נכות זמנית למשך חודש וחצי לאחר התאונה. אף אחד מן הצדדים לא ביקש לחקור את המומחה מטעם בית המשפט.
5. יש עוד לציין, כי אין חולק בין הצדדים, שזמן קצר לאחר התאונה, ביום 16.7.13 עבר התובע תאונה נוספת, של נפילה על אותה יד ונגרם לו שבר, שהצריך ניתוח עם מסמור תוך לשדי על ידי חוט מתכת לקיבוע, ולאחר חיבור השבר הוצא הקיבוע.

ב. דיון והכרעה בשאלת האחריות:

6. שאלת אחריותה של רשות מקומית על פי עוולת הרשלנות כלפי מבקרים בגנים ציבוריים, הוכרעה בחיוב עוד בע"א 343/74 גרובנר נ' עירית חיפה, פ"ד ל (1) 141 (1975) וזאת כאחריות מחזיק במקרקעין כלפי מבקר בהם. בדומה לכך, כאשר נדונו בפסיקה בארץ ובמשפט המשווה תביעות רשלנות כנגד רשויות מקומיות באשר לפגיעות שנגרמו ממתקני משחקים בגני שעשועים, נקבעה אחריות על הרשות לדאוג לתקינותו של הגן, לרבות אחריות לתקינותם ולתחזוקתם של מתקני המשחקים בו, ואחריות לסילוקם של מפגעים המסכנים מעבר לסביר את המשתמשים בגן (ראה למשל: בישראל - ע"א (ח"י) 2786/04 פלונית נ' עירית עכו [ניתן ביום 31.5.2005]; בארצות הברית - *Harllee v. City of Gulfport*, 120F. ; *Terre Haute v. Webster* (1942) 40 N.E. 2d. 972 - *Kaczmarczyk v. City and County of Honolulu*, 656P. 2d. 89 ;2d. 41 (5th. Cir. 1941) (1982); *Celia v. Town of Whitestown*, 896 N.Y.S. 2d. 774 (4th. Dept. 2010); באנגליה - *Coates v. Rawtenstall* [1937] 3All. E.R. 602 ; *Ellis v. Fulham* [1938] 1K.B. 212 – בקנדה – *Pritchett v. Gander*, 2001 NFCA 40).
7. לעניין זה קיימת חשיבות מיוחדת לעובדה כי עסקינן במתקני משחקים המיועדים לילדים. חובת הזהירות של מחזיק מקרקעין כלפי ילדים הינה מוגברת, ועולה על חובתו כלפי אדם רגיל. הטעם לכך הינו, כי ילדים נוטים להשתובב ואינם ברי דעת כמבוגרים. על כן הם נוטים להיכנס למצבי סכנה, אשר מבוגרים היו נמנעים מהם. לכן, על מחזיק המקרקעין לנקוט כלפיהם זהירות מוגברת, הלוקחת בחשבון את הסיכון לכניסה למצבי סכנה אלה. כך נפסק עוד לפני תיקון מס' 4



בית משפט השלום בקריות

ת"א 14-05-31982 גבריאלוב(קטין) ואח' נ' עירית עכו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לפקודת הנזיקין בשנת 1970, אשר ביטל את ההבחנה בין אחריות מחזיק במקרקעין כלפי מוזמן,
2 כלפי בר רשות, וכלפי מסיג גבול, וכך נפסק גם לאחר מכך (ראה למשל: ע"א 146/64 ברשטלינגר
3 נ' רובינשטיין, פ"ד יח (3) 215 (1964); ע"א 513/71 יחיא נ' ההסתדרות הכללית של הנוער הלומד
4 והעובד העברי, פ"ד כו (2) 3 (1972); ע"א 2061/90 מרצלי נ' מדינת ישראל, פ"ד מז (1) 802
5 (1993)). בהקשר זה יש לציין את נטייתם של ילדים לטפס למקום גבוה (ראה למשל: ע"פ 54/57
6 דרבסקי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יב 655 (1958); ע"א 310/89 כהן נ' לנטוש, פ"ד מו (1)
7 402 (1992); *Leone v. City of Utica*, 414 N.Y.S. 2d. 412 (4th. Dept. 1979)).
8
9 8. נבחן אפוא את הנסיבות של המקרה דנן. אשר לעצם האירוע, לא מצאתי סיבה שלא להאמין
10 לעדי התובע בדבר קרות האירוע. עדותם בעניין זה היתה מהימנה, ונתמכת גם מהמסמכים
11 הרפואיים, בהם מצוינת ביום האירוע, נפילה בגן משחקים. גם העד פרבר יעקב מטעם הנתבעת
12 לא יכול היה לשלול את האפשרות כי האירוע קרה כמתואר על ידי התובע (עמ' 27 לפרוטוקול).
13
14 9. אשר לשאלת הרשלנות, הנתבעת אמנם טענה כי מתקני המשחקים בגן הציבורי הינם בעלי תו
15 תקן וכי עברו ביקורות סטנדרטיות חודשיות ושנתיות. דא עקא שכאשר עלו העדים מטעמה
16 להעיד, הסתבר כי קיים פער ניכר בין הנדרש לבין מה שהוכח כי בוצע בפועל. ראשית, אדגיש את
17 נקודת המוצא, גם אם הייתי משתכנע כי קיים תקן מחייב, וכי הנתבעת עמדה בו, ואף דאגה
18 לתחזוקה כנדרש, לא היה הדבר מכריע בשאלת הרשלנות. הטעם לכך הינו שכאשר עסקינן
19 בעוולת הרשלנות, קביעת סטנדרט חקוק עשויה לשמש נורמה או סטנדרט להתנהגות הסבירה,
20 ששטייה מהם תחשב כרשלנות, אך היא עשויה ולא חייבת. הסטנדרט שנקבע בחיקוק אינו
21 משקף ואינו יכול לשקף את רמת ההתנהגות הסבירה המוכתבת על פי נסיבותיו של כל מקרה
22 ומקרה. יש שבמקרה ספציפי ייקבע כי הסטנדרט הנדרש בחיקוק מחמיר מדי, ויש שבמקרה
23 ספציפי ייקבע כי סטנדרט זה מקל מדי על רמת ההתנהגות הסבירה במקרה הנתון על נסיבותיו
24 (ראה למשל: ע"א 3573/15 פלוני נ' יפים פרידמן ובניו בע"מ [ניתן ביום 4.6.2017],
25 והאסמכתאות המובאות שם).
26
27 10. במקרה שלפני, לאחר שעיינתי בתמונות מתקן המשחקים בו מדובר, אני קובע כי הצבתו של
28 סולם החבלים, עליו טיפס התובע בצמוד, גם אם במאוזן לקורת העץ, עליה נפל התובע, הינה
29 רשלנות ברורה. לא ניתן לצפות את זוויית נפילתו של ילד מהסולם, מה גם שילד נוטה לפעמים
30 להיתלות ביד אחת על סולם חבלים, ולקפוץ הצידה, או להתנדנד על יד אחת. הצבה של הקורה
31 בצמוד לסולם, בלא כל מרווח בינה לבין הסולם, הינה לטעמי רשלנות ברורה, בלא קשר לשאלת
32 התקן החל, ככל וחל. אציין בהקשר זה, כי אמנם לא הובאה בפני חוות דעת מומחה בטיחות, אך
33 לבית המשפט שיקול דעת לקבוע קביעות מקצועיות, גם בלא חוות דעת, כאשר הדברים עולים



בית משפט השלום בקריות

ת"א 14-05-31982 גבריאלוב(קטין) ואח' נ' עירית עכו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מראייתו של אדם סביר (ראה למשל: ד"נ 20/85 **בחרי נ' פדלון**, פ"ד לט (4) 463 (1985); *Massey*;
2 די לטעמי בראיית *(v. Mercy Medical Center Redding, 180 Cal. Rptr. 3d. 209 (2009)*).
3 הצמידות בין הקורה וסולם החבלים כדי להגיע למסקנה זו, בלא צורך בחוות דעת נוספת.
4
5 11. עם זאת, גם אם הייתי נזקק לתקן, ולבדיקות שהוכח כי נעשו, הייתי מגיע למסקנה זהה. ראשית,
6 על אף שמדובר במסמכים שאמורים להיות בשליטתה, ועל אף שבית המשפט נהג באורך רוח רב
7 ונתן לנתבעת הזדמנות באמצע שלב ההוכחות להביא עדים וראיות נוספות שלא היה בכונתה
8 מלכתחילה להביאם, והתקיימו 3 ישיבות הוכחות, דבר החורג מאוד מהנהוג בתיקים מעין אלה,
9 לא השכילה הנתבעת להציג בפני בית המשפט את תו התקן של מתקן המשחקים בו עסקינן, ולא
10 את תיק המוצר של המתקן, שאמור ללמד, מי היצרן, ומה היו דרישותיו הבטיחותיות למתקן,
11 ואלו בדיקות נערכו למתקן בעת התקנתו. לדבר משנה חשיבות, מאחר והסתבר מעדות העדים,
12 כי בכל הבדיקות אותן צירפה הנתבעת לבית המשפט, לא עמד תיק המוצר בפני הבודקים (שרק
13 הניחו את דבר קיומו ותקינותו), על אף שביקשו אותו מהנתבעת וזו לא המציאה אותו, ואלה לא
14 טרחו כלל לבדוק את המרחק הנדרש שבין סולם החבלים לבין הקורה. לבית המשפט אין כל
15 ידיעה מהן דרישות היצרן באשר למרחק זה, ומהן הבדיקות שנעשו בעת התקנת המתקן כדי
16 לוודא את תקינות המרחק הנ"ל. נוכח העובדה כי מדובר במסמכים מהותיים אשר בשליטת
17 הנתבעת, הדבר פועל לרעתה, כאשר בחרה שלא להציגם לבית המשפט.
18
19 12. בהקשר זה יש להעיר כי בישיבת ההוכחות האחרונה שהתקיימה ביום 5.3.18, ביקשה הנתבעת
20 להגיש מסמך לא חתום של בודק בשם יוסי לוי שאישר את תקינות מתקן המשחקים בעת
21 התקנתו לטענתה בשנת 2011. דא עקא, שבודק זה כלל לא זומן על ידי הנתבעת לבית המשפט,
22 וממילא לא ניתן היה לאשר את קבילות המסמך, ממנו גם לא ניתן היה ללמוד דבר, בדבר דרישות
23 היצרן, והבדיקות שנעשו לצורך בדיקת תקינות המתקן בעת התקנתו.
24
25 13. אך בכך לא די. הנתבעת טענה כי התקן שחל על ענייננו הינו ת"י 1498, אשר הוגש לבית המשפט.
26 דא עקא שמלשון התקן, ומעדותם של העדים בבית המשפט, לא הובאה לבית המשפט כל ראיה
27 כי התקן חל בענייננו, וככל וכן, מהן דרישות התקן באשר למרחקים הנדרשים בין חלקי מתקן
28 משולב. אחד העדים טען כי במקרה זה התקן כלל לא חל (עדות יעקב פרבר – בעמ' 25
29 לפרוטוקול), ועד אחר טען שחל, אך גם לאחר עיון ארוך בתקן לא הצליח להצביע בפני בית
30 המשפט מהן דרישות התקן בעניין זה, עד שהגיע למסקנה שהתקן כלל לא מדבר על המתקן בו
31 עסקינן (עדות העד חדיג'יה בעמ' 40, 43 לפרוטוקול). עד אחר, שלח את בית המשפט לתיק המוצר
32 (עדות העד ציקל בעמ' 31 לפרוטוקול), עד נוסף שלח את בית המשפט, לתעודת בדיקה של מכון
33 התקנים שלא הוצגה בפני בית המשפט (עדות מר מאיורסקי – עמ' 19 לפרוטוקול) ועד נוסף לא
34 ידע לומר מה דרישות התקן (עדות מר אשור – עמ' 11 לפרוטוקול).



בית משפט השלום בקריות

ת"א 14-05-31982 גבריאלוב(קטין) ואח' נ' עירית עכו ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 14. מהן המסקנות שעל בית המשפט להסיק בהקשר זה? המסקנה המתבקשת היחידה הינה, כי
3 הנתבעת לא ביצעה בדיקה מהותית ומקיפה באשר לתקינות המתקנים בגן השעשועים. הבודקים
4 מטעמה, כלל לא בדקו את תקינות המתקנים על פי דרישות היצרן, וגם אינם יודעים להצביע על
5 דרישות תקן כלשהו ישראלי או בינלאומי, בדבר המרחקים הנדרשים בין המתקנים השונים. זו
6 עם כל הכבוד, אינה בדיקה מקצועית. יצוין כי מעיונו של בית המשפט בתקן, המסקנה רק
7 מתחזקת. סעיף 1 בחלק 1 לתקן מדגיש את הצורך בקיום דרישות שתגנה על ילדים כאשר הם
8 משתמשים במתקנים על פי ייעודם, או באופן אחר שניתן לחזותו מראש. סעיף 4.2.8.4 לחלק 1
9 אף מחייב קיומו של "מרחב נפילה" הסמוך למתקן המשחקים אשר לא יכלול כל מכשול
10 שהמשתמש במתקן עלול להיתקל בו ולהיפצע. סעיף 6.3 לחלק 1 לתקן מחייב קבלת מידע מהיצרן
11 הכולל בין היתר את דרישות מרווחי הבטיחות והמרחב הנדרש למתקן, לרבות השרטוטים
12 הנדרשים. לפיכך, אינני מוכן לקבל את עדות העדים, כי לצורך הבדיקה לא נדרשו כלל לתיק
13 היצרן. בנסיבות אלה, תעודות הבדיקה בהן אישרו את תקינות המתקנים הינן חסרות כל ערך.
14 יצוין כי למרות התחייבותה (עמ' 38 לפרוטוקול) לא הגישה הנתבעת לבית המשפט את מסמכי
15 ההסכם והמכרז בינה לבין חברת שעשועים וספורט בע"מ, מבצעת הבדיקות, כך שלמעשה בית
16 המשפט גם אינו יכול לדעת מה הדרישות שנדרשה חברה זו לבצע באשר לבדיקת המתקנים בגני
17 השעשועים העירוניים. הוא הדין באשר לחברת איזוטופ, לגביה הודיעה הנתבעת לבית המשפט
18 ביום 22.2.18, כי קיימת לגביה הזמנת עבודה נקודתית ולא הסכם כלשהו.
19
20 15. המסקנה המתחייבת לטעמי הינה, כי הנתבעת התרשלה, לא בדקה כנדרש את מתקני המשחקים,
21 ולא וידאה כי השימוש בהם מתאים ובטיחותי לילדים מסוגו של התובע.
22
23 16. אינני מוכן בנסיבות אלה גם להטיל אחריות על הורי התובע. התובע השתמש שימוש סביר במתקן
24 השעשועים בו עסקינן, ולא ניתן לומר שפיקוח כלשהו שלא נעשה היה מונע את הנפילה. הדבר
25 רק מתאשר מדבריו של עד הנתבעת עצמה – מר יניב אשור בעמ' 13 לפרוטוקול, כי כאבא לילד
26 גם הוא היה מאשר לבנו לעלות על מתקן השעשועים בו עסקינן. אין זה מסתבר כי אמא או סבתא
27 לילד תניח כי שימוש במתקן משחקים עירוני אינו בטיחותי, ויכולה היא לסמוך על כך כי העיריה
28 בדקה את התאמת המתקנים לשימושם הסביר. גם אם הילד ברגע הספציפי קפץ או נתלה על
29 המתקן ביד אחת, אין להניח כי הסבתא היתה מספיקה למנוע את הנפילה. בנסיבות האמורות
30 אינני רואה מקום להטלת אחריות על ההורים אשר דאגו לשלוח את הסבתא כמלווה לשמור על
31 הילד. המדובר הוא בפיקוח סביר בנסיבות העניין (השווה: ע"א 618/71 אליהו נחום נ' עירית
32 ראשון-לציון, פ"ד כו (2) 751 (1972)).
33
34



בית משפט השלום בקריות

ת"א 31982-05-14 גבריאלוב(קטין) ואח' נ' עירית עכו ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

ג. דיון בשאלת הנזק:

17. לעניין הנזק טוען התובע, כי נכותו התפקודית עומדת על 5 אחוז. עוד הינו טוען כי הוריו איבדו שכר בתקופת אי הכושר של התובע. התובע מבקש גם פסיקת פיצוי בגין אובדן שכר בעתיד ואובדן פנסיה. עוד הינו מבקש פסיקת פיצוי בגין הוצאות ונסיעות, ופיצוי בגין עזרת צד ג' בעבר ובעתיד.
18. הנתבעת, לעומת זאת, טוענת כי אין קשר סיבתי בין התאונה נשוא התביעה לצלקות התובע, וכי יש לשייכן לתאונה המאוחרת יותר. עוד הינה טוענת כי הנכות בכל מקרה אינה תפקודית. לפיכך טוענת הנתבעת כי אין מקום לפסיקת אובדן שכר בעתיד וגם לא הפסדי פנסיה. הנתבעת מוסיפה וטוענת כי לא הוכח הצורך בעזרת צד ג' בעבר או בעתיד, לא הוכחו הוצאות כלשהן, וגם לא הפסדי שכר של הורי התובע.
19. אין ספק כי נכותו של התובע אינה נכות תפקודית. המומחה מטעם בית המשפט, קבע מפורשות כי אין כל מגבלת תנועות. בנסיבות האמורות, הנכות הינה אסתטית בלבד, ואין הצדקה לפסיקת הפסדי שכר או פנסיה בעתיד, וגם לא עזרת צד ג' בעתיד.
20. אשר לעבר, הורי התובע לא הביאו שמץ ראיה על הפסדי שכר שלהם הם טוענים, על אף שלא היתה כל מניעה להוכיח הפסדים נטענים אלה בתלושי שכר, ככל שעסקינן בעבודה כשכיר, או בדוחות מס הכנסה ומע"מ מתאימים ככל שעסקינן בעבודה כעצמאי. לא זו בלבד, אלא שסבתו של התובע העידה כי היא נשארה עם התובע והאמא הלכה לעבודה (עמ' 8 שורה 3 לפרוטוקול). בנסיבות האמורות, אין מקום לפסיקת הפסדי שכר בעבר.
21. עם זאת, יש מקום לפסוק סכומים גלובליים בגין כאב וסבל, הוצאות ונסיעות ועזרת צד ג' בעבר. יחד עם זאת, יש לזכור שהתובע עבר תאונה נוספת באותה יד ביום 16.7.13, בגינה קיבל פיצוי בסך 40,000 ₪ בתוספת הוצאות ושכ"ט עו"ד, דבר שהתגלה רק במהלך הדיון. קיימת חפיפה למעשה באחוזי הנכות שנקבעו על ידי פרופ' נורמן לאחוזי הנכות שנקבעו בתביעה בגין האירוע המאוחר על ידי ד"ר אנג'ל. שתי הנכויות הינן למעשה בגין אותן צלקות, והתובע פוצה בגינן. יש אפוא לעניין הכאב וסבל להתעלם מעניין הנכות ולפסוק על בסיס השברים שנגרמו. אני פוסק לתובע בגין כאב וסבל סך של 15,000 ₪, בגין עזרת צד ג' בעבר, סך של 5,000 ₪ ובגין הוצאות ונסיעות סך של 5,000 ₪. אינני מוצא לנכון לחייב את הנתבעת בהוצאות חוות הדעת מטעם התובע, שהיתה מופרזת ולא משקפת את נזקיו הרפואיים האמיתיים של התובע.



בית משפט השלום בקריות

ת"א 31982-05-14 גבריאלוב(קטין) ואח' נ' עירית עכו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 22. אשר על כן, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 25,000 ₪ בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור
2 20 אחוז ובצירוף החזר האגרה. הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן
3 ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום המלא בפועל. ההודעה לצד שלישי נדחית.
4
5 23. הסכומים שישולמו לתובע יופקדו בדרך הקבועה בתקנות הכשרות המשפטית והאפוטרופסות
6 (דרכים להשקעת כספי חסוי), התש"ס-2000.
7
8 24. המזכירות תסגור את התיק.
9
10
11 ניתן היום, י"ח סיוון תשע"ח, 01 יוני 2018, בהעדר הצדדים.
12

שלמה מיכאל ארדמן, שופט

- 13
14
15
16